

Sygn. akt I CSK 219/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3600
(trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwaną od wyroku Sądu Okręgowego w R., którym uwzględniono powództwo o zapłatę. W skardze kasacyjnej pozwana zarzuciła temu orzeczeniu naruszenie art. 71 u.k.w.h. oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece, art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 65 ust. 1 i art. 69 u.k.w.h. przez ich błędną wykładnię, a także art. 386 § 2 k.p.c., art. 379 ust. 2 k.p.c. w zw. z art. 87 § 1 i 2 k.p.c. i art. 91 ust. 3 k.p.c. oraz art. 386 § 1, art. 385, art. 320 k.p.c. i art. 5 k.c., a poza tym art. 102 k.p.c. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa. W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona powodowa wniosła o jej oddalenie i o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie występuje w szczególności istotne zagadnienie prawne, a więc zagadnienie prawne o charakterze uniwersalnym, wywołujące poważne kontrowersje i rozbieżne oceny prawne wymagające zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Sposób sformułowania tego argumentu przez skarżącą oraz jego rozwinięcie nie odpowiadają przesłance ujętej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Skarga kasacyjna nie jest także oczywiście uzasadniona. Ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania występuje wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Skarżący powołujący się na oczywistą zasadność skargi ma obowiązek przedstawienia, na jakiej podstawie swoje twierdzenie opiera, w tym również wskazanie przepisów, które w jego ocenie zostały naruszone w sposób kwalifikowany. W ocenie skarżącej, Sąd dopuścił się rażącego naruszenia art. 71 u.k.w.h., który został zastosowany w związku z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 131 poz. 1075), podczas gdy

przepis ten nie powinien jednak być zastosowany, albowiem został uchylony. Twierdzenie to jest błędne. Nowelizacja dokonana przywołaną wyżej ustawą nie pozostawia bowiem w tym zakresie żadnych wątpliwości. Ustawodawca w art. 10 ust. 2 noweli przewidział wyraźnie, że do hipotek zwykłych powstałych przed dniem wejścia w życie noweli stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, z wyjątkiem art. 76 ust. 1 i 4 tej ustawy, które stosuje się w brzmieniu nadanym nowelą. Przywołana regulacja nie budzi wątpliwości interpretacyjnych.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. Na wniosek strony powodowej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.